

Część urzędowa.

Cesarski patent z 29. lipca 1870.

My Franciszek Józef Pierwszy

Z Bożej łaski Cesarz Austriacki, król Węgier i Czech, Dalmacyi, Kroacji, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, król Jerozolimy itd., Arcyksiążę Austrii, Wielki książę Toskany i Krakowa, książę Lotaryngii, Salzburga, Styryi, Karyntyi i Bukowiny, Wielki książę Siedmiogrodu, Margrabia Morawii, Książę górny i dolny Szląska, Modeny, Parmy, Piacencyi, Gwastalli, Oświęcimia i Zatora, Cieszyna, Friaulu, Raguzy i Zary, książęceony hrabia Habsburga i Tyrolu, Kyburga, Gorycyi i Gradycki, Książę Trydentu i Bryxenu, Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istrii, Hrabia Hohenembsu, Feldkirchen, Bregenzu, Sonnenberga itd., Pan Tryestu, Kattary i Marchii Windyjskiej, Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. wiadomo czynimy:

Artykuł I.

Sejm Naszego Królestwa Czeskiego zostaje rozwiązany.

Artykuł II.

Wybory nowe do tego sejmku mają być natychmiast przedsięwzięte.

Dan w naszym głównym i stołecznym mieście Wiedniu dnia dwudziestego i dziewiątego lipca w roku tysiąc ośmset siedmdziesiątym, Naszego panowania dwudziestym drugim.

Franciszek Józef m. p.

Potocki m. p. Taaffe m. p.
Tschabuschnigg m. p. Holzgethan m. p.
Petrino m. p. Stremayr m. p.

Cesarski patent z 30. lipca 1870.

My Franciszek Józef Pierwszy.

Z Bożej łaski Cesarz Austriacki, król Węgier i Czech, Dalmacyi, Kroacji, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Król Jerozolimy itd., Arcyksiążę Austrii, Wielki Książę Toskany i Krakowa, Książę Lotaryngii, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny, Wielki Książę Siedmiogrodu, Margrabia Morawii, Książę górny i dolny Szląska, Modeny, Parmy, Piacencyi i Gwastalli, Oświęcimia i Zatora, Cieszyna, Friaulu, Raguzy i Zary, książęceony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kyburga, Gorycyi i Gradycki, Książę Trydentu i Bryxenu, Margrabia górnej i dolnej Luzacyi na Istrii, Hrabia Hohenembsu, Feldkirchen, Bregenzu, Sonnenberga itd., Pan Tryestu, Kattary i Marchii Windyjskiej, Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. wiadomo czynimy:

Groźne położenie, w którym się Europa znajduje i brzemienność w następstwie walki, która wszczęła się blisko Naszych granic wkładają na Nas monarchy obowiązek zgromadzenia około Nas wszystkich ciał reprezentacyjnych monarchii oddanej pod Naszą opiekę.

Zwołując w wykonaniu Naszych praw konstytucyjnych sejmki reprezentowanych w Radzie państwa królestw i krajów, chcemy przez wybory do Rady państwa i delegacyi otoczyć się prawnymi reprezentantami monarchii, o których patriotycznej pomocy zawsze upewnieni jesteśmy.

Rozporządzamy tedy, co następuje:

Artykuł I.

Sejmki Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istrii, Gorycyi, Gradycki zwołuje się na dzień 20. sierpnia 1870 do ich prawnych miejsc zebrania.

Sejm czeski zwołuje się na dzień 27. sierpnia a sejm Tryestu i jego okręgu na dzień 2. września 1870, oba do ich prawnych miejsc zebrania.

Artykuł II.

Radę państwa zwołuje się na dzień 5. września 1870 do Naszego głównego i stołecznego miasta Wiednia.

Dan w Naszym głównym i stołecznym mieście Wiedniu dnia trzydziestego lipca w roku tysiąc ośmset siedmdziesiątym, Naszego panowania dwudziestym drugim.

Franciszek Józef m. p.

Potocki m. p. Taaffe m. p.
Tschabuschnigg m. p. Holzgethan m. p.
Petrino m. p. Stremayr m. p.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył mianować najwyższym postanowieniem z dnia 29. lipca b. r. dotychczasowego radcą szkolnego dr. Eugeniusza Czertkowskiego inspektorem szkół krajowych pierwszej klasy extra statum, a dotychczasowego radcę szkolnego Andrzeja Oskarda, dotychczasowego prowizorycznego radcę szkolnego Stanisława Olszewskiego i dyrektora gimnazjum tarnowskiego Tymoteusza Mandybura inspektorami szkół krajowych drugiej klasy.

Na podstawie ustawy z 26. marca 1869 poruczone dr. Euzebiuszowi Czertkowskiemu i Andrzejowi Oskardowi inspekcję szkół średnich a Stanisławowi Olszewskiemu i Tymoteuszowi Mandyburowi inspekcję szkół ludowych w Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z siedzibą urzędową we Lwowie.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył mianować najwyższym postanowieniem z 24. lipca b. r. dr. Karola Zygmunta Barach-Rappaporta, prywatnego docenta filozofii na wszechnej wiedeńskiej, zwyczajnym profesorem tegoż przedmiotu na wszechnej we Lwowie.

Dnia 30. lipca 1870 r. wyszedł i rozesłany został z e. k. rządowej i nadwornej drukarni w Wiedniu XXXVII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 94. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu, z 29. lipca 1870, w którym obwieszczone zostały zasady, których trzymać się mają władze i poddani państwa podczas wojny wybuchłej pomiędzy północno-niemieckim związkiem i państwami południowych Niemiec z jednej a Francją z drugiej strony.

Dnia 31. lipca 1870 wyszedł i rozesłany został z e. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XXXVIII. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 95. Cesarski patent z 29. lipca 1870 tyczący się rozwiązania sejmku czeskiego i przedsięwzięcia nowych wyborów.

Nr. 96. Cesarski patent z 30. lipca 1870 tyczący się zwołania sejmów Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austrii powyżej i poniżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istrii, Gorycyi, Gradycki i Tryestu z okręgiem — i zwołania Rady państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 2. sierpnia.

„Wiener Zeitung“ z d. 31. lipca zamieszcza w części nieurzędowej najuniżeńsze przedłożenie J. Exc. prezydenta ministrów hr. Alfreda Potockiego w sprawie rozwiązania sejmku królestwa czeskiego. Brzmi ono jak następuje:

„Najjaśniejszy Panie!

„Gdy najuniżeńszy prezydent ministrów na mocy uchwały rady ministrów z d. 21. maja b. r. miał zaszczyt najuniżeńszej zaleci Waszej ces. i król. Apost. Mości rozwiązanie Izby deputowanych Rady państwa i wszystkich sejmów krajowych z wyjątkiem czeskiego, spowodowany był do tego pobudkami, mającemi swój punkt ciężkości głównie w obrębie spraw wewnętrznych. Myśl konstytucyjności akcji politycznej — jej konstytucyjności tak co do punktów wyjścia jak i co do ostatecznych celów — myśl ta była jak zawsze tak i wówczas przewodnią zasadą powołanego zaufaniem Waszej ces. Mości rządu.

„Jako względ stanowczy zajmowało przytem pierwsze miejsce ewentualne obesłanie Rady państwa, i najuniżeńszy prezydent ministrów nie uważał z tego powodu za stosowne zalecić w propozycyi swojej rozwiązanie sejmku czeskiego. Jak to miał zaszczyt przedstawić Waszej ces. Mości, nie nabył on wówczas przekonania, że obesłanie Rady państwa przez sejm czeski w razie zupełnego odnowienia tegoż mogłoby już na razie być uważane jako niewątpliwie zapewnione.

„Jeszcze i dziś rząd Waszej ces. Mości nie może sobie tać, że zupełna rękojmia odmiennej postawy zebrać się mającego sejmku czeskiego w duchu powyżej wskazanym bynajmniej nie istnieje. Jeśli zaś pomimo tego podejmuje się rząd obecnie przedłożyć Waszej ces. Mości wniosek rozwiązania dotychczasowego sejmku czeskiego i zwołania nowego na podstawie nowych wyborów, to skłaniają go do tego powody, leżące po za pierwotnymi jego względami, a wywołane zmienionym zupełnie stanem rzeczy.

„Groźne wypadki, spełniające się w pobliżu granic monarchii i zagrażające powszechnym interesom pokojowym Europy, wypadki, których następstwem być mogą groźne dla monarchii i dla innych państw nieobliczone ewentualności zmiennych kolei losu, wypadki te musiały z natury rzeczy usunąć w głąb traktowanie spraw wewnętrznych. Wolą jest Waszej ces. Mości, otoczyć się jaknajspieszniej zastępcami całej monarchii, aby w ich gronie znaleźć patriotyczną radę i pomoc lojalną, i nadać najwyższym postanowieniem Waszej ces. Mości cechę zgodności z przekonaniem politycznym własnych ludów. W tej myśli sejmki dla przedsięwzięcia konstytucyjnych wyborów do Rady państwa a w dalszym następstwie do delegacyi zwołane zostały, przyczem położono stanowczy nacisk na przyspieszenie tych wyborów.

„Znaczący to jednak mierzyć niejednaką miarą gotowość do ofiar i patriotyzm ludów Waszej ces. Mości, gdyby z powodu rozdwojenia w sprawach wewnętrznych nie chciano umożliwić pewnemu szcze-powi wszelkimi sposobami jakie podaje konstytucja, wzięcia przezeń udziału w wielkich kwestiach bezpieczeństwa i pomysłności wspólnej ojczyzny dotyczących. Najuniżeńszy prezydent ministrów nie wątpi, że przeciwnem postępowaniem zatamowałoby się w sposób niedający się usprawiedliwić najdroższe prawo i najświętszy obowiązek ludów, skupienia się w chwili niebezpieczeństwa w około tronu.

Sprzecznosc w wewnętrznych kwestiach państwowych nie pociąga jeszcze za sobą sprzecznosci i bierności wobec zadań, jakie w chwilach tak brzemiennych w następstwie przedstawiają się do spełnienia wspólnej działalności wszystkich obywateli państwa, wspólnej ich rozprawie i wspólnemu poczuciu łączności państwowej. A to samo pozwala też żywić nadzieję, że poważny głos przestrogi odzywający się teraz do ogółu ludności czeskiej, nie przebrzmi bezskutecznie. Nic zaś nie miałoby większej doniosłości pod względem siły, jaka się mieści w pojęciu państwowem monarchii austriacko-węgierskiej, nie nie uwydatniłoby bardziej łączącego i zespalającego ludy znaczenia tej myśli, jak sprowadzenie obecnem przesileniem wielkiego rezultatu zupełnego obesłania Rady państwa, a tem samem wypełnienia warunku ostatecznego i stanowczego usunięcia naszych nieporozumień wewnętrznych.

„Od ogółu ludności Czech zawisło urzeczywistnić ten rezultat, a rząd Waszej ces. Mości poczytuje sobie za obowiązek, otworzyć jej z zupełną ufnością wiodącą do niego drogę.

„W tej myśli przedkłada najuniżeńszy prezydent ministrów w porozumieniu z radą ministrów wniosek swój względem rozwiązania sejmku czeskiego i niezwłocznego zwołania nowego sejmku do najwyższego rozpoznania i postanowienia, żywiąc przy-

tem nadzieję, że działa odpowiednio położeniu monarchii i odpowiednio zapatrywaniom i uczuciom ludów Austrii i że czyni zadość wzniosłym zamiarom Waszej ces. Mości, które upatrują piękną prerogatywę korony w tem, co gdzieindziej chełtanoby nałożyć koronie jako obowiązek, tj. w odwołaniu się do miłości ojczyzny, do patriotycznego zapału wszystkich i do wspólnego uczucia łączności państwowej.

„Wiedeń, 29. lipca 1870.

Potocki mp.“

— „Wiener Zeitung“ pisze: „Z powodu ogłoszenia dogmatu o nieomyślności odbyły się w Wiedniu w ministerstwie szczegółowe narady, na których zgodzono się na to zdanie, że konkordat obwieszczony w cesarskim patencie z 5. listopada 1855 r. l. 195, Dz. u. p., a zawarty z papieżem Piusem IX. 18. sierpnia 1855 r. wobec powyższego dogmatu dłużej nie może obowiązywać i musi być usunięty.

Kancelerz państwa poczynił odpowiednie kroki, ażeby uwiadomić Stolicę Apostolską o formalnem usunięciu konkordatu, a Najjaśniejszy Pan polecił ministrowi oświaty przygotować dla Rady państwa projekta do ustaw, które okażą się potrzebnymi, ażeby obowiązujące jeszcze przepisy cesarskiego patentu z 5. listopada 1855 r. zmienić dla uregulowania stosunków katolickiego kościoła w Austrii na podstawie ustaw zasadniczych państwa i z uwzględnieniem stosunków historycznych.“

Berlin. Król pruski wydał na przedstawienie ministra marynarki, generała Roona, następujący rozkaz gabinetowy, dotyczący tworzenia dobrowolnej obrony morskiej:

1. Wydana będzie publiczna odezwa do wszystkich niemieckich marynarzy i właścicieli okrętów, ażeby się oddali pod rozporządzenie ojczyźnie z siłami swymi i stosownymi okrętami i to pod następującymi warunkami:

- a) do dyspozycji mające być oddane statki rewidowane będą pod względem ich zdolności do zamierzonego celu i odnośnie oszacowane przez komisję marynarską, złożoną z dwóch oficerów marynarki i inżyniera budowy okrętów. W razie uznania stosowności otrzyma właściciel natychmiast $\frac{1}{10}$ ceny taksy jako zatek, poczem niezwłocznie powinien ochotników werbować;
- b) w ten sposób zawerbowani oficerowie i marynarze wstępują na czas trwania wojny do marynarki związkowej i przywdział mają te same mundury i oznaki stopni, przyjęte jej kompetencje i wykonać przysięgę na artykuły wojenne. Oficerowie otrzymają patenty swych stopni i przyrzeczenie, że w razie wybornych usług na życzenie ich mogą być etatowo w marynarce pomieszczeni.

2. Najęte okręty żeglować będą pod banderą wojenną Związku.

3. Uzbroi je marynarka związkowa i wprawi do służby, jaką pełnić mają.

4. Okręty, które w służbie za ojczyznę miałyby być zniszczone, zapłacone będą właścicielom podług całkowitej ich wartości taksacyjnej. Jeżeli zaś po wojnie będzie je można nieuszkodzone tymże zwrócić, natenczas premia zapłacona przy angażowaniu uważaną będzie jako zapłata za najem.

5. Temu okrętowi, któremu się uda schwycić lub zniszczyć okręty nieprzyjacielskie, wypłaconą będzie stosowna premia, a mianowicie za

zburzenie fregaty pancernej	50.000 talarów,
„ korwety pancernej lub okrętu taranowego	30.000 „
„ baterii pancernej	20.000 „
„ okrętu śrubowego	15.000 „
„ statku śrubowego	10.000 „

Premie wypłacone będą odnośnym właścicielom okrętów, którym się zozostawia ułożyć się przy werbowaniu ludzi z nimi co do udziału ich w premii.

6. Jako władze werbunkowe i do ogłoszeń oznaczają się:

- a) warsztaty okrętowe w Wilhelmshafen, Kielu i Gdańsku,
- b) skład marynarki w Geestemünde i Stralsundzie.
- c) kapitan na morzu Weickmann w Hamburgu.

Berlin, 24. lipca 1870.

— Pruska eskadra pancerna przybyła pod Kiel. Gazety niemieckie twierdzą: „Trzy fregaty pancerne pierwszego rzędu pod zastoną monstrualnych baterii nadbrzeżnych mogą dostateczną być rękomią, że pojedyncze francuskie okręty wojenne nie odważą się zwiedzić morza bałtyckiego, gdyż flota francuska

musiałaby przynajmniej ośm do dziesięciu fregat pancernych liczyć, ażeby wylądowanie umożliwić a pruskie okręty pancerne co do jakości równają się najlepszym francuskim okrętom wieżowym. Prócz tego pruskie ministerstwo marynarki tak różne techniczne przedsięwzięło środki dla obrony wybrzeży, że niemieccy bracia z nad morza północnego i bałtyckiego nie potrzebują mieć tak wielkiego strachu.“

— Organ ministryalny „Norddeutsche Allg. Ztg.“ pisze, jak się zdaje, półurzędownie: „Przy tak wysokim stopniu patriotyzmu, jaki tutejsze dziennikarstwo w kwestyi francuskiej pokazało, ubolewać należy, że niektóre gazety przyjmują do łamów swych kombinacje, które stósownie są do zwrócenia nieprzyjacielowi kraju uwagi na rzekome słabości i niedostatki, a nawet do wskazania mu dróg i środków, jakim sposobem by mógł z tego największą korzyść osiągnąć. Podobne artykuły, czy pisane warunkowo czy kategorycznie, są przy notorycznie znanym braku zmysłu geograficznego, jaki we Francji panuje, w obecnej mianowicie bardzo niebezpieczne i napełniają mieszkańców odnośnych obwodów kraju niepotrzebną trwogą. Ponieważ jeneralne odradzanie ministra spraw wewnętrznych i prezesa polityki nie miały oczekiwanego skutku, zwrócono w tych dniach specjalnie uwagę kilku redaktorów na błędy, dziś z rana zabrano za podobny artykuł dziennik „Tribüne.“ Zaledwie potrzebnym jest dodawać, że przez to nie miał być wyrażony jakibądź zarzut przeciwko zachowaniu się ogólnemu tego dziennika i przeciwko integralności lub patriotyzmowi jego redaktorów. Środek ten uznano raczej jako jedyny, ażeby przeszkodzić rozszerzaniu się postawionych hipotez i zarazem udzielić całemu dziennikarstwu nową wyraźną wskazówkę co do zachowania wstrzeźliwości. W obec wykrętu, że większa część tutejszych dzienników nie dochodzi do Francji, stawiamy uprawnioną prawdę, że pomimo wszelkiej czujności władz istnieją niestety jeszcze ciągle korespondenci, którzy swe tutejsze wydarzenia i doświadczenia mianowicie pod względem treści tutejszej prasy, o ile takowa ma interes dla czytelnika francuskiego, jak najspieszniej donoszą do Paryża.“

— „Publicist“ pisze: „Do wydziału jeneralnej polityki polowej należą wszelkie zbrodnie lub przekroczenia, jakie popełniono względnie na obecną wojnę. Policya ta rozpoczęła już swoją działalność, gdyż wykonała aresztowanie byłego hanowerskiego kapitana Hartwiga i towarzyszy. Kierownik jeneralnej polityki polowej, tajny radca rejenyjn Stieber, ma biuro swe w ministerstwie spraw zagranicznych i z tamąd dyryguje podwładnymi mu urzędnikami. Śledztwo przedwstępne przeciwko hrabiemu Wedell i towarzyszom nabiera coraz większej objętości przez najnowsze aresztowania. Teraz dopiero, zdaje się, wpadnięto na trop tajnych sprężyn legionu Welfów i porozumiewania się z Francją, przynajmniej znalezione u byłego kapitana Hartwiga bardzo ważne, do tego ściągające się papiery. Jak slychać, zapytano już inspekyę tutejszego więzienia Hausvoigtei, czy są próżne lokale, odpowiednie stanowi więźniów. I w Berlinie, jak pisze „Posener Ztg.“, aresztowano z tuzin podejrzanych osób, i tak w sobotę pewnego Francuza w hotelu Magdeburgskim. Hoteli i obcych pilnie tu strzegą.

Ostatni urzędnik ambasady francuskiej, justycyaryusz tejże, profesor von de Velde, musiał także opuścić Berlin. Dwoje jego dzieci, które się tu zrodziły i wychowały, i jeszcze nigdy we Francji nie były, powierzono tutejszym przyjaciołom w opiekę.

— Według „Dzien. Pozn.“ ruch na berlińskich dworcach kolei żelaznych, jak sobie łatwo wyobrazić można, jest nadzwyczajny. Prawie połowa wojsk pruskich, udających się na pole walki, przebywać musi Berlin. To też z dworców poczdamskiego i anhaltuńskiego, dwóch linii prowadzących nad Ren, dniem i nocą odchodzą pociągi z wojskiem. Celem krzepienia przejeżdżających oddziałów piwem, likworami, cygarami itd. zawiązał się tu nie liczny, lecz czynny i energiczny komitet, który wszelkie przygotowania na zwyż pomienionych dworcach na kilka dni naprzód poczynił. Z największą gotowością poparły to przedsięwzięcie dyrekeye i urzędnicy kolei żelaznych. Na dworcu poczdamskim urządzono część obszernej szopy dla towarów przy południowych szynach, z kąd odjeżdżają pociągi przybyłe koleją łączącą, na główną stacyą: Tam stoją wielkie beczki z tytoniem, setki skrzyń z cygarami, zapasy kielbasy

wędzonej i przerosłej słoniny obok win, likworów itd. O wyszynku wody sodowej nie zapomniano także; urządzono go w przysionku; tam też składane bywają sładki z piwem, którego dziennie wychodzi 20 do 22 beczek. Nad głównym bufetem znajduje się popiersie naczelnego wodza związkowego wśród kwiatów i chorągwi o kolorach pruskich i niemieckich. Peron podzielony jest na sześć stacyi, z których każda ma osobny personal, cztery do pięciu dam i tyleż mężczyzn, z których jeden ma nadzór. Tu doład na pół godziny przed przyjściem pociągu wtaiczają beczki z piwem a szynkarze mają się na pogotowiu. W długich szeregach stoją na każdej stacyi próżne kufle. Damy przynoszą koszyki z chlebem i pokrajaną kiełbasą lub słoniną, paczki tytoniu i szkrzynki cygar; wszystko to wydaje w oznaczonej liczbie stacya główna. Skoro dany został znak, że pociąg nadchodzi, rozpoczyna się nalewanie. Zaledwie zaś pociąg stanie, już wszystko biegnie do wagonów. Damom i panom komitetu chętnie dopomaga publiczność i zanoszą pełne kufle burzącego się piwa do wagonów, których wojskom nie wolno opuszczać. Podczas tego spieszą damy z koszykami od wagonu do wagonu i rozdzielają żywność i cygara. Żołnierze dziękują im okrzykiem „hurra.“ Kapela gra w wagonie: paryskiego marsza, hymn narodowy, marsza dypelskiego, Arndta ludowy śpiew narodowy itd. Kobiety, mężczyźni, dzieci przebiegają wzdłuż pociągu, szukając w pojedynczych kompaniach przyjaciół i krewnych. Bolesne sceny rozstania! Tak powtarza się od godziny do godziny, od rana do późnej nocy. Onegdaj ugoszczono w ten sposób wiele tysięcy żołnierzy.

— W skutek przepełnienia wojskiem i nagłego przerwania dowozów z Badenii panuje w Strasburgu chwilowo rzeczywisty brak żywności. W Metz zaprowiantowanie jest lepszem. Na czele pomocniczego towarzystwa transportowego postanowiono pocztmistrza nazwiskiem Braun, który zorganizował dziesięć kompanii po 100 koni.

— „Berliner Börsen Zeitung“ pisze: „Wiele oznak wskazuje, że Francuzi zamierzają wkrótce wykonać od strony morza atak, i nie jest nieprawdopodobną, że zanim masy wojsk nagromadzonych pomiędzy Metz a Trewirem się zetną, otrzymamy wiadomość o napadzie na który z punktów nad morzem północnem lub bałtykiem. Żądanie poruczone generałowi Vogel v. Falkenstein jest, przy niezmierniej rozciągłości niemieckich wybrzeży i w obec francuskiej potęgi morskiej, z którą się flota niemiecka mierzyć nie może, które wymaga najwięcej czujności, szybkości w operacjach, zręczności w manewrach taktycznych. Jeżeli już flota francuska bardzo niebezpieczną potęgą być się zdaje, to nadto prawdopodobnie rychło z nią się połączy flota duńska, gdyż podług wszelkiego prawdopodobieństwa zamierza Dania z Francją wspólnie działać.“

— Podróźni, przybywający z Lanii na Lubekę opowiadają, że parowiec pocztowy „Ellida“ (kapitan Sellman) przez francuską korwetę pancerną na wysokości wyspy Moen zatrzymany został. Francuzi zrewidowali okręt i pozwolili mu w dalszą udać się drogę.

Paryż. Proklamacyę, którą cesarz Napoleon wydał do eskadry w Cherbourg, odczytała cesarzowa na pokładzie okrętu admirała „La Surveillante“. Proklamacya ta tak opiewa:

„Oficerowie i żołnierze marynarki! Jakkolwiek nie jestem wpośród was, myślami moimi wszakże towarzyszyć wam będę na morzach, na których rozwinąć macie waszą waleczność. Francuska flota ma pełne sławy wspomnienia; okaże się ona godną swej przeszłości. Gdy zdala od ojczystej ziemi staniecie naprzeciw nieprzyjaciela, pamiętajcie, że Francya jest z wami, że jej serce bije z waszem i że prosi o opiekę niebios dla waszej broni. Podczas gdy wy na morzu walczyć będziecie, bracia wasi walczyć będą na lądzie z tym samym zapałem i za tę samą sprawę. Wspieracie wzajemnie wasze usiłowania, które uwieńczy ten sam skutek. Idźcie tedy i pokażcie z dumą wasze barwy narodowe. Gdy nieprzyjaciel ujrzy waszą trójkolorową banderę, natenczas wiedzieć będzie, że ona wszędzie kryje w swych fałdach honor i geniusz Francji. — Napoleon.“

— Cesarzowa Eugenia skubie całymi dniami szarpie z wszystkimi damami dworskimi. Odwiedziła ona tych dni flotę w Cherbourg, gdzie ją z ogromnym przyjęto entuzjazmem. Obecnie wybiera się podobno w odwiedziny armii nadreńskiej.

— Jest zamiarem użyć na pokładzie większej części francuskich okrętów wojennych aparatu, prze-

(1798) Obwieszczenie. (1)

Nr. 30170. W celu zabezpieczenia wykonania przepokupu na Dniestrze koło Dubowiec i Wodnik pod Jezupolem odbędzie się na dniu 25go sierpnia 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Stanisławowskim publiczna licytacja przez oferty pisemne.

Cena wywołania wynosi 8629 złr. 80 kr. a. w. Blizsze warunki licytacji i odnośne plany przyjąć można w rzezonem c. k. starostwie, dokąd także oferty, zaopatrzone w 5% wadyum z wymienieniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami w wyznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone podług przepisów, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 28. lipca 1870.

(1787) E d y k t. (1)

Nr. 4461. Ces. król. sąd powiatowy w Białej zawiadamia niniejszem p. Julię Just, a właściwie jej masę leżącą na ręce równocześnie ustanowionego kuratora ad actum p. adwokata Dr. Jana Ehrlera w Białej, że tu sąd uchwałą dnia 18go lipca 1870 L. 4461 w skutek podania Antoniego Stawowczyka de praes. 15. lipca r. b. L. 4461 zapadła, wymazanie tutejszo-sądową uchwałą z dnia 8go stycznia 1869 L. 43 dozwoleń, i na realności Antoniego Stawowczyka pod L. 58 st. 12 now. w Dankowicach wedle Tom. I. pag. 245 pod poz. 2 cięż. na rzecz p. Julii Just skutecznionej, prenotacji sumy wekslowej 192 złr. w. a. z powodu nieusprawiedliwienia dozwoleń, i wykonanie tegoż wymazania c. k. urzędowi księgi gruntowe prowadzącemu dopiero po wejściu w prawomocność obecnej uchwały polecane zostało.

C. k. sąd powiatowy.
Biała, 18. lipca 1870.

(1788) E d y k t. (1)

Nr. 40059. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem Rudolfa Liosowskiego, z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Nathana Mimelesa przeciw niemu na podstawie wekslu z daty Lwów 2. maja 1867 na 400 złr. w. a. opiewającego, nakaz zapłacenia sumy wekslowej 400 złr. w. a. dnia 30. lipca 1870 wydany został, że dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Skwarczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Popiela postanowiono, i temuż nakaz ten zapłaty doręczono, rzeczą więc jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 30. lipca 1870.

(1790) E d y k t. (1)

Nr. 5750. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyslu ogłasza, iż na zaspokojenie wywalczonych przez pp. Anielę Gorgońską, Salomeę Bańkowską, Gabryelę Dobrzańską i Emilię Zagórską sum 7000 złr. w. a. z procentem po 5% od dnia 1. maja 1866 bieżącym, i 3000 złr. z kosztami sądowymi i egzekucyjnymi w kwotach 26 złr. 35 kr., 7 złr. 52 kr., 15 złr. 51 kr., 11 złr. 17 kr., 4 złr. 86 kr. i 110 złr. 10 kr. w. a. odbędzie się w tymże sądzie w dwóch terminach, a to: dnia 29. sierpnia 1870 i dnia 19go września 1870, każdym razem o godzinie 10tej zrana egzekucyjna sprzedaż części dóbr Jawornika ruskiego „dolny“ i Przysada zwanych, w powiecie Bireckim położonych, do p. Michałiny Dobrzyńskiej, jak Dom. 285, str. 111 n. 24 włas., str. 116 n. 26 włas., tudzież Dom. 473, str. 294 n. 27 włas. i Dom. 285 n. 118 należących, osobne ciało tabularne stanowiących, pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w ilości 17537 złr. w. a., poniżej której pomienione dobra sprzedane nie będą.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtem, nie ryczałtem za żadną rubrykę dochodów, jak i za jakość i ilość dobra te stanowiących przedmiotów.

3. Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacji wadyum w ilości 1500 złr. w. a. a to albo w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności, albo w listach galic. banku hipotecznego, albo w galic. obligacjach indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego z kuponami, jednakże obligacje i listy wedle ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy zaś wyżej ich wartości nominalnej, do rąk komisji licytacyjnej złożyć, które to wadyum, jeżeli w gotówce złożone będzie, najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanym, innym licytantom zaś po skończonej licytacji zwróconem zostanie, od złożenia jednakże tego wadyum będą egzekucję prowadzące, a to każda z osobna całkiem uwolnionemi, jeżeli to wadyum w pierwszym miejscu na swojej na tych dobrach intabulowanej pretensji zabezpieczą, na to przed komisją licytacyjną się wykażą i do jej rąk oryginalny zapis kaucyjny złożą.

4. Chęć kupienia mający mogą akt oszacowania i wyciąg tabularny tych sprzedawanych dóbr w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć lub odpisać.

O czem zawiadamia się strony sporujące, tudzież wszystkich wierzycieli hipotecznych, a to z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu i życia niewiadomych Jana i Franciszkę małż. Michlików i tychże z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 6. listopada 1869 do tabuli weszli, a którymby z jakiegokolwiek przyczyny niniejsza uchwała licytacyjna wcześniej albo całkiem doręczoną być nie mogła, przez edykta i kuratora na ten cel i do wszystkich dalszych czynności w tej sprawie egzekucyjnej w osobie p. adwokata Dr. Illasiewicza z substytucją p. adwokata Dr. Skałkowskiego niniejszem ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 20. lipca 1870.

(1794) E d y k t. (1)

Nr. 1200. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Jazłowiec podaje się do wiadomości, iż na żądanie Mendla Rollera w celu zaspokojenia tegoż pretensji w kwocie 40 złr. a. w. z p. n. cała realność w Beremianach pod Nr. kon. 107 położona, składająca się z domu, 1/2 morga ogrodu i 6 morgów 200 sążni pól ornych, korpusu tabularnego nie stanowiącego, przódki własnością Onufrego Kubraka, a obecnie tegoż małoletnich spadkobierców Gabryela, Anny, Jakóba i Maryi Kubraków będąca, w trzech terminach, t. j. na dniu 29. sierpnia, 27. września i 28. października 1870, każdą razą o 9tej godzinie przed południem, jednakowoż w dwóch pierwszych terminach tylko w cenie szacunkowej 350 złr. a. w. lub wyżej takowej, w trzecim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Inne szczegółowe warunki tej sprzedaży dotyczące ogłoszone będą przed rozpoczęciem licytacji w tutejszym sądzie odbyć się mającej.
Jazłowiec, 30. czerwca 1870.

(1789) E d y k t. (1)

L. 3861. C. k. sąd powiatowy w Kozowej podaje do wiadomości, że na dniu 22. kwietnia 1848 umarł w Ceniowie gospodarz Iwan Kuzda bez ostatniej woli rozporządzenia, zostawiwszy majątek w Ceniowie składający się z gruntu pod Nr. K. 64 Nr. k. 156 oraz dzieci Stefana Kuzdę, Paśkę Czak, Annę Czorwonus, Józefa Kuzdę, Dośkę Kuzdę i Zofię Czucnrąj.

Gdy zaś c. k. sądowi miejsce pobytu Stefana Kuzdy nie jest wiadome, przeto wzywa się tegoż, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w tutejszym c. k. sądzie zgłosił się i do powyższego spadku oświadczenie swoje podał, inaczej bowiem postępowanie spadkowe z oświadczeniami się spadkobiercami i ustanowionym dla nieobecnego kuratorem Fedkiem Popykim wójtem gminy Ceniowa przeprowadzona zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kozowa, dnia 5. listopada 1868.

(1792) E d i c t. (1)

Nr. 3104. Vom k. k. Kreis- als Handelsgericht Zloczów wird über Ansuchen des Majer Roth der Inhaber des in Verlust gerathenen Wechsels folgenden Inhaltes: Pomorzany, den 2. Mai 1869 pr. 134 fl. dt. B. Am 1. November 1869 zahlen sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenn die Summe von Hundert dreißig vier fl. in österr. Währ. den Werth erhalten und stellen es auf Rechnung laut Bericht — Herrn Leib Leibel in Pomorzany Majer Roth mp. angenommen Leib Leibel mp. mittelst des gegenwärtigen Edictes aufgefordert, den obigen Wechsel binnen 45 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in dem Amtsblatte der Lemberger Zeitung dem Gerichte vorzulegen, widrigenfalls dieser Wechsel für unwirksam erklärt werden wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Zloczów, am 28. Juni 1870.

(1793) E d y k t. (1)

L. 8546. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wprowadzając w skutek na dniu 4. lipca 1870 do l. 8546 przez Ignacego Dolinkiewicza i Maryę Werner wniesionej prośby prawne postępowanie celem uznania od roku 1840 nieobecnej Sabiny Werner za zmarłą, ustanawia dla niej kuratorem p. adwokata Dra. Dzwernickiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Wurzla wzywając zarazem niniejszem tak nieobecną Sabinę Werner jako też wszystkich, którzy o jej życiu, lub bliższych szczegółach śmierci jaką wiadomość mieliby, by o tem tutejszemu sądowi lub ustanowionemu kuratorowi tem pewniej w przeciągu jednego roku doniesli, ile że po bezskutecznym upływie tego okresu czasu nieobecna Sabina Werner za zmarłą uznana będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia. 16. lipca 1870.

(1783) Obwieszczenie. (2)

L. 11288. Od 1. sierpnia 1870 będzie na przestrzeni Komańcza-Bukowsko-Sanok zamiast jak dotychczas cztery razy w tygodniu — codziennie jazda

posłańcza obiegać — a poczta piesza trzy razy w tygodniu na przestrzeni Bukowsko-Sanok zniesiona.

Porządek obiegu powyższej jazdy posłańczej pozostaje ten sam.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 26. lipca 1870.

Rundmachung.

Nr. 11288. Vom 1. August 1870 werden die bisher viermal wöchentlichen Botenfahrten Komańcza-Bukowsko-Sanok unter gleichzeitiger Einstellung der dreimal wöchentlichen Fußbotenposten Bukowsko-Sanok unter Beibehaltung ihrer demaligen Unterscheidung auf tägliche vermehrt.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 26. Juli 1870.

(1776) Ogłoszenie licytacji. (2)

L. 1412. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, iż celem skutecznienia uchwałą z dnia 24. listopada 1869 l. 6971 ku zaspokojeniu przez p. Leona Wiszniewskiego przeciw Kajetanowi Pichockiemu wywalczonej sumy 140 zł. w. a., tudzież kosztów 5 zł. 22 kr., 6 zł. 27 kr., 4 zł. 28 kr., 17 zł. 8 kr. i terażniejszych kosztów w kwocie 10 zł. 74 kr. w. a. dozwoleń przymusowej publicznej sprzedaży połowy realności pod l. konskr. 10/18 w Brzeżanach na Siołku położonej, Kajetana Pichockiego własnej, trzeci termin na 30. sierpnia 1870, o godzinie 10tej przed południem pod warunkami w uchwałach z dnia 24. listopada 1869 l. 6971 oznaczonych, z następującymi ułatwieniami zmianami się wyznacza.

1. Sprzedaż rzezonej realności nastąpi i poniżej ceny szacunkowej 111 zł. w. a. za jakąkolwiek bądź cenę.

2. Egzekucję prowadzący wolny jest od złożenia wadyum i skompenzować może swoją wierzytelność z ceną kupna.

O czem się strony sporne, tudzież z życia i i miejsca pobytu niewiadomego wierzyciela tabularnego Wojciecha Zuruch, ces. król. prokuratorę skarbową imieniem wysokiego skarbu i wszystkich wierzycieli, którzyby po 24. września 1869 do tabuli weszli, lub którymby rezolucja licytacyjna wcześniej doręczoną być nie mogła, przez ustawionego dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Finkelsteina zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.
Brzeżany, dnia 15. czerwca 1870.

(1774) E d y k t. (2)

L. 12915. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszem p. Ludwika Krakowa z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu na skutek pozwu wekslowego de praes. 25. kwietnia 1870 liczbą 8306 przez Blimę Holländer wymienionego, nakaz zapłaty na dniu 28. kwietnia 1870 do l. 8306 wydanym został, którym mu polecono na zasadzie wekslu z dnia 1. października 1869 przez siebie akceptowanego z terminem wypłaty za trzy miesiące od daty należytość wekslową 400 zł. wraz z procentem po 6proc. od dnia 1. stycznia 1870 jak równie koszta przyznane 9 zł. 57 kr. w. a. posiadaczce wekslu Blime Holländer w przeciągu trzech dni pod rygorem egzekucji wekslowej zapłacił lub w tym samym terminie, jeżeliby miał jakie zarzuty, takowe do sądu wnieść, oraz zawiadamia go, że dlań celem pomienionego nakazu zapłaty i zastępowania nieobecnego w tym sporze kuratorem p. adwokat Dr. Kaufmann z substytucją p. adwokata Schätzla ustanowionym został.

Kraków, dnia 19. lipca 1870.

(1780) Obwieszczenie. (2)

L. 397. C. k. sąd powiatowy w Szczercu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 14. kwietnia 1869 do l. 16477 celem zaspokojenia wytoczonej przez Wigdę Gärtenberg przeciw Teresie Witrykusz sumy wekslowej 26 zł. w. a. wraz 6proc. od 29. marca 1865 bieżących odsetkami, tudzież kosztów sądowych 2 zł. 84 kr. wal. austr. i egzekucyjnych 1 zł. 44 kr. wal. a. i 3 zł. 42 kr. wal. austr. egzekucyjna sprzedaż publiczna połowy realności pod Nr. 144 w Szczercu położonej, ciał tabularnego nie mającej, a własność Teresy Witrykusz stanowiącej, w trzech terminach, t. j. dnia 1. września 1870, dnia 22. września 1870 i dnia 13. października 1870, zawsze o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym w Szczercu się odbędzie.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w ilości 115 zł. w. a., a jako wadyum przed rozpoczęciem sprzedaży złożyć ma kaźden chęć kupienia mający kwotę 11 zł. 50 kr. w. a. w gotówce do rąk komisji.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszo-sądowej, co do podatków odeśła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego we Lwowie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Szczerzec, dnia 10. maja 1870.

(1770) **M d y k t.** (2)

Nr. 8372. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie wiadomem czyni, iż celem ściągnięcia pretensji p. Antoniego Wróblewskiego w sumie 525 złr. w. a. z p. n. rozpisuje się publicznie sprzedaż realności dawniej s. p. Walentego Armatysa, obecnie w położeniu dłużniczki p. Zofii Armatys, a w drugiej połowie małoletnich dzieci Walentego Armatysa: Heleny, Stanisława, Józefa, Karola i Romana Armatysów własnych, pod Nr. k. 60 i 61 w Tarnowie na Zawalu położonych, i w tym celu rozpisuje dwa terminy, a mianowicie: na dzień 19. września i 17. października 1870, każdym razem o godzinie 10tej przed południem, a to pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądownie wypośredkowana wartość szacunkowa realności pod Nr. kon. 60 i 61 w Tarnowie na Zawalu położonych w sumie 6043 złr. 24 kr. w. a.

2. Realności powyższe jedną fizyczną całość stanowiącą będą razem na powyższych dwóch terminach tylko powyżej, lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie 10% ceny wywołania, czyli kwotę 600 złr. w. a. jako wadium przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej złożyć, a to albo w gotówce, albo też w papierach pożyczki państwa z bieżącymi kuponami, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego z kuponami i talonami według kursu gazety urzędowej z dnia licytacji, lub wreszcie w książeczkach wkładowych Tarnowskiej kasy oszczędności, które to wadium najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczone, drugim zaś licytantom po ukończonej licytacji zwróconem będzie.

4. Nowonabywca winien będzie jedną trzecią część ceny kupna, wliczając w nią wadium, jeżeli w gotówce zostało złożone, w 30 dniach po prawomocnem przyjęciu aktu licytacyjnego do sądowej wiadomości, a resztę dwie trzecie części tejże ceny kupna dopiero w dniach 30 po nastąpieniu prawomocności tabeli płatniczej do depozytu sądowego złożyć.

Resztę warunków, ekstrakt tabularny i akt oszacowania podst. wę licytacji stanowiące mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

O licytacji tej zawiadomienie otrzymują: egzekucję popierający, egzekucji, tudzież wysoki skarb państwa przez c. k. prokuratorę skarbową we Lwowie, książkę Władysława Sanguszko, Michała Paszyński, Anna Berke, Tomasz Radon, Breindl Wank, Karol Polityński, Szymon Goldmann, Jakób Prawda i wszyscy ci, którzyby po dniu 7. maja 1869 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna wcale nie, lub nie dość wczesnie doręczona była, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Kwiatkowskiego z substytucją p. adwokata Dr. Kapiszewskiego ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 7. lipca 1870.

(1786) **E d i c t.** (2)

Nr. 3423. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in Verfolg des h. g. Licitationsbeschlusses vom 29. Februar 1868 Bl. 5766 zur Vereinbringung des von der Stadtcomune Brody gegenüber der Schulden Gabriel und Rozalia Maxijewskie erstiegten, aus der größeren Summe von 1000 fl. C. M. herrührenden Betrages von 662 fl. 82 kr. öst. W., und zwar der Theilsumme davon pr. 426 fl. 57 kr. öst. W. mit 4% Zinsen vom 3. December 1860, und der Theilsumme von 236 fl. 25 kr. öst. W. sammt 5% Zinsen vom 3. December 1861, der Gerichtskosten pr. 11 fl. 74 kr. öst. W., dann der Executionskosten pr. 4 fl. 60 kr. öst. W., 12 fl. 50 kr., 12 fl. 40 kr. und 24 fl. 71 kr. öst. W. den dritten Licitationstermin behufs der executiven Feilbietung der dieser Forderung zur Hypothek dienenden, auf den Namen der Eheleute Gabriel und Rozalia Maxijewskie Dom. nov. tom. 7 fol. 48 intabulirten Realität sub Nr. 736 in Brody, sowie auch der denselben Eheleuten grundbücherlich laut Dom. nov. tom. 6 fol. 230 und dom. recent. tom. 19 fol. 16 gehdrigen, aus zwei Tabularkörpern bestehenden Realität Nr. 737 in Brody unter nachstehenden Bedingungen auf den 29. August 1870 Vormittags 10 Uhr h. g. im Bureau Nr. 1 ausgeschrieben:

1. Die Veräußerung dieser zwei Realitäten findet abgeändert statt, und es werden diese Realitäten auch unter dem Schätzungswerte hintangegeben werden.

2. Zum Kaufspreise der Realität Nr. 736 wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert pr. 1156 fl. 25 kr. öst. W., bei jener unter Nr. 737 hingegen der Schätzungswert pr. 232 fl. 50 kr. öst. W. bestimmt.

3. Jeder Kaufsluftige ist verpflichtet vor seinem Anbot ein 5% Badium des Schätzungswertes jener Realität, die er zu kaufen beabsichtigt, und zwar für die Realität sub Nr. 736 den Betrag von 57 fl. 82 kr. öst. W., und für die Realität sub Nr. 737 den Betrag von 11 fl. 63 kr. öst. W. baar oder in Staatspapieren nach dem Tagescourse zu Händen der Licitationscommission zu erlegen, welches Badium den überbothenen Licitanten rückgestellt, dem Ersteher hingegen, wenn es im baaren Gelde geleistet wurde, in den Kaufpreis eingerechnet werden wird. Der executionsführenden Stadtcomune wird gestattet, ohne Ertrag des Badiums mitzubietten, und für den Fall, als sie Bestbieterin bleiben sollte, wird dieselbe das Recht haben die ganze ihr gebührende Forderung sammt Zinsen und Nebengebühren in den Kaufschilling

einzurechnen, beziehungsweise von derselben in Abzug zu bringen.

4. Der Ersteher ist verpflichtet nur die Hälfte des Kaufpreises nach Einrechnung des Badiums binnen 30 Tagen nach Rechtskraft des Licitations-Genehmigungsbescheides zu Gericht zu erlegen, die restierende Kaufpreishälfte hingegen erst nach rechtskräftig erfolgten Collationserkenntnise, respective nach Verlauf von 30 Tagen von der Intimirung desselben zu Gerichtshänden zu compoirtiren.

5. Der Verkauf geschieht ohne alle Gewährleistung.

6. Die Eigenthums-Üebertragungsgebühr hat der Ersteher aus Eigenem zu bestreiten.

7. Erst nach vollständiger Erfüllung der Licitationsbedingungen wird dem Ersteher die erstandene Realität ins Eigenthum eingantwortet, und demselben in den Besitz der erkauften Realität eingeführt werden.

8. Alle bis zum Tage der gerichtlichen Uebergabe der Realität in den physischen Besitz des Ersteher verfallenen rückständigen Steuern und sonstigen öffentlichen Abgaben werden aus dem Kaufpreise dieser Realität in der gesetzlichen Rangordnung berichtigt werden, hingegen sind die seit dem gerichtlichen Uebergabstage fälligen Steuern und sonstigen öffentlichen Abgaben von dem Ersteher zu tragen.

Die Entschädigung für die Grundentlastung hingegen hat der Ersteher ohne Rücksicht auf den Ertragspreis zu berichtigen.

9. Der Ersteher wird verpflichtet sein die auf den besagten Realitäten haftenden Schulden, insofern sich der Meistboth erstrecken wird, zu übernehmen, falls die betreffenden Gläubiger ihr Geld vor der allfälligen vorgezogenen Aufständigung nicht annehmen wollten.

10. Nach vollständiger Erfüllung der Licitations-Bedingnisse werden über Ansuchen des Ersteher alle Lasten der erstandenen Realität, mit Ausnahme der im 9. Punkte erwähnten, aus dem Lastenstande gelöscht und auf den Kaufpreis übertragen werden.

11. Sollte der Ersteher auch nur eine der vorstehenden Bedingungen nicht einhalten, so verliert er das erlegte Badium, und es wird auf seine Gefahr und Kosten eine Relicitation der erstandenen Realität vorgenommen werden. — Der Schätzungsact und der Grundbuchstand können h. g. eingesehen werden.

Von dieser Licitation werden verständigt: a) die executionsführende Stadtgemeinde durch ihren Vertreter Fr. Advocaten Dr. Weissstein, b) die Schuldner Gabriel und Rozalia Maxijewskie durch den Curator Fr. Advocaten Kukucz; c) das hohe Aerar durch die k. k. Finanz-Procuratur in Lemberg; d) der Grundentlastungsfond, die löbliche k. k. Statthalterei in Lemberg; ferner die Tabulargläubiger, e) Fr. Angela Borakowska zu eigenen Händen; f) Johanna Linkiewicz verehel. Szalkowska unbekanntem Aufenthaltsortes; g) Thomas Linkiewicz unbekanntem Aufenthaltsortes; h) die Nachlassmasse des Salomon Kienies; i) Maximilian Barszczyński und k) Catharina Barszczyńska unbekanntem Aufenthaltsortes; l) Henoch Pelichow unbekanntem Aufenthaltsortes; m) Abraham Krochmal und n) Süßmann Nizniower unbekanntem Aufenthaltsortes, wie auch o) alle jene Gläubiger, welche inzwischen an die Gewähr der zu veräußerten Realitäten gelangen sollten, oder denen die Licitationsbescheide aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, durch den Curator Fr. Dr. Ornstein.

Brody, 6. Juli 1870.

(1784) **E d y k t.** (2)

Nr. 8792. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom s. p. Józefa Sedelmajera niniejszem wiadomo czyni, że przeciw nim p. Karolina Strzelecka pod dniem 9. lipca 1870 w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pozew o orzeczenie wniosła, że prawo hipoteki sumy 734 złr. 43 kr. w. a., a względnie 1252 złr. 15 kr. w. a. z p. n. na podstawie wyroku z dnia 31. października 1807 do l. 718 na ich rzecz w stanie biernym realności w Stanisławowie pod Nr. kon. 173^{1/2}, położonej, wedle haer. 2, pag. 124 n. 1. on. zaintabulowane jako zadawnione ze stanu biernego tejże realności wyextabulowanem i całkowicie zmazanem być ma, który to pozew uchwałą z dnia 16. lipca 1870 do l. 8792 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 23. sierpnia 1870 o godzinie 10tej zrana zadekretowanym, i ustanowionemu dla nich z substytucją p. Dr. Wurzla kuratorowi p. adwokatu Dr. Szydkowskiemu doręczonemu został.

Wzywa się więc spadkobierców s. p. Józefa Sedelmajera, ażeby na wyznaczonym terminie albo osobiście stanęli, albo ustanowionemu kuratorowi informację wraz z prawem wywodami wcześniej przed terminem udzielili, lub innego zastępcę obrali i sądowi o tem doniesli, inaczej bowiem złe skutki z zaniebdania tego dla nich wyniknąć mogące samym sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 16. lipca 1870.

(1785) **E d y k t.** (2)

Nr. 8932. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy p. Onufremu Korzeniowskiemu, z jego terazniejszego miejsca pobytu niewiadomemu niniejszem wiadomo czyni, że w skutek podania małżonków Karola i Maryanny Pajer uchwałą tutejszą z dnia 7. maja 1870 do l. 4271 tabuli miejskiej polecono, ażeby 1) na podstawie zaingrosować się mającego poświadczenia

tutejszego c. k. urzędu podatkowego z dnia 20. grudnia 1869 do l. 5875, tudzież protokołu z powodu opisanie i oznaczenia granic realności tu pod l. k. 108^{1/4} położonej, na dniu 17. marca 1870 spisane, ciału tabularne dla realności w Stanisławowie pod l. k. 108^{1/4} położonej utworzyła; 2) na podstawie zaingrosować się mającego dekretu dziedzictwa z dnia 13. października 1862 do l. 13208 po zmarłej Agnieszce Korzeniowskiej tejże czterech spadkobierców, mianowicie: Maryannę Korzeniowską zamężną Karaś, Michała Korzeniowskiego, małoletnią Franciszkę Czyżewską i Onufrego Korzeniowskiego za właścicieli tejże realności w stanie czynnym zaintabulowała, dalej 3) na podstawie zaingrosować się mających kontraktów kupna i sprzedaży z dnia 27. września 1863 i z dnia 1. listopada 1863 Ignacego Kwiatkowskiego za właściciela $\frac{2}{4}$, od Maryanny z Korzeniowskich Karaś i od Onufrego Korzeniowskiego kupionych części tejże realności w stanie czynnym zaintabulowała, nareszcie 4) na podstawie zaingrosować się mających kontraktów kupna i sprzedaży z dnia 26. września 1865 i z dnia 31go stycznia 1869, tudzież dekretu tutejszego c. k. sądu miejsko-delegowanego z dnia 22. stycznia 1869 do l. 9669 małoletnią Franciszkę Czyżewską za pełnoletnią orzekającego, proszących małżonków Karola i Maryę Pajer za właścicieli nabytych od Ignacego Kwiatkowskiego $\frac{2}{4}$, a od Franciszki Czyżewskiej $\frac{1}{4}$ części, razem więc za właścicieli $\frac{3}{4}$ części tejże realności w stanie czynnym onejże zaintabulował, którą to uchwałę ustanowionemu dla niego z substytucją p. adwokata Dr. Wurzla kuratorowi p. adwokatu Dr. Tutakowi w Stanisławowie doręczono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 16. lipca 1870.

(1781) **Ogłoszenie licytacji.** (2)

L. 456. C. k. sąd powiatowy w Żywcem podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 1013 zł. 78 kr. p. Dominikowi Kneuskowi od p. Jędrzeja Widzka należącej się wraz z przynależnościami dozwołoną została przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację realności pod Nr. konskr. 90 w Żywcem położonej, p. Jędrzeja Widzka własnej, i w trzech terminach, t. j. 26. września, 29. października i 30. listopada 1870, każdą razą o godzinie 10. przed południem w lokalu podpisanego c. k. sądu pod następującymi warunkami odbędzie się:

I.

Przedmiot licytacji stanowi opisana w protokole oszacowana z dnia 26go czerwca 1868 l. 2489 realność pod Nr. konskr. 90 w Żywcem, składająca się:

- a) z domu murowanego poziomego pod Nr. k. 90 pod górą w Żywcem położonego, o czterech pokojach, kuchni, sieni i piwnicy;
- b) z murowanej stajenki i dwóch drewnianych chlewów;
- c) z ogrodu pod Nr. top. 2500 w rozmiarze 567 kwadr. sążni;
- d) z niwki domowej pod Nr. top. 2685 w rozmiarze 400 kw. sążni;
- e) z niwki domowej pod Nr. top. 2857 w rozmiarze 415 kw. sążni;
- f) z niwki domowej pod Nr. top. 2591 w rozmiarze 253 kw. sążni.

II.

Za cenę wywoławczą przyjętą zostaje wypośredkowana w protokole oszacowania czysta wartość w sumie 2746 zł. 60 kr. w. a., od której na pierwszych dwóch terminach powyżej, a na trzecim terminie poniżej licytowana będzie.

III.

Pod względem stanu, w jakim sprzedać się mająca realność znajduje się, jak niemniej pod względem objętości i granic tejże nie przyjmuje się żadnego poręczenia.

IV.

Każdy chęć licytowania mający złoży przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisarza sądowego jako wadium 10proc. ceny wywoławczej czyli sumę 275 zł. w. a., która po ukończeniu licytacji najwięcej ofiarującemu w cenę kupna policzoną, zaś reszcie licytantom zwróconą będzie.

V.

Utrzymujący się przy licytacji winien przyjąć długi na tej realności ciężące aż do wysokości ceny kupna, a to wtedy, jeżeliby wierzyciele swych kapitałów przed wypowiedzeniem w tym przypadku przewidzianym podnieść nie chcieli.

VI.

W razie niedotrzymania przez nabywcę, którego z warunków licytacyjnych, a szczególnie warunku V. będzie nowa licytacja z wyznaczeniem tylko jednego terminu na koszt i niebezpieczeństwo słowomnego nabywcy rozpisana, i tenże staje się odpowiedzialnym za ubytek późniejszej ceny kupna, nietylko złożeniem wadium, ale także całym swoim majątkiem; albowiem na tymże terminie przedmiot licytacji stanowiąca realność także niżej ceny szacunkowej sprzedawaną będzie.

Reszta warunków licytacji i akt oszacowania sądowego realności pod Nr. konskr. 90 w Żywcem, mogą w registraturze podpisanego c. k. sądu być przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żywiec, dnia 30. czerwca 1870.

(1749) Concurs - Ausschreibung.

Nr. 1286-Pr. An der k. k. Lehrerbildungsanstalt in Linz ist die Stelle eines Hauptlehrers für Mathematik und Zeichnen, subsidiarisch für Naturwissenschaften zu besetzen.

Die Bezüge sind durch das Volksschulgesetz vom 14. Mai 1869 R. W. L. Nr. 62 bestimmt.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten an das k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht gerichteten Gesuche längstens bis 20. August l. J. entweder unmittelbar oder wenn sie bereits angestellt sind, durch ihre vorgesetzte Behörde an den k. k. Landes Schulrath für Oberösterreich gelangen zu lassen.

Vom k. k. Landes Schulrath für Oberösterreich.
Linz, 7. Juli 1870.

(1775) Grundmachung.

Nr. 2871. Vom Zloczower k. k. Kreis als Handelsgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß die Gesellschaftsfirmen „Margulies & Landau“ der Brodyer Pandlung mit Manufacturwaaren des Jacob Margulies und Lewy O. Landau wegen des am 1. April 1869 erfolgten Ablebens des Gesellschafters Lewy O. Landau aus dem Register für Gesellschaftsfirmen gelöscht wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Zloczów, den 8. Juni 1870.

(1764) E d y k t.

Nr. 29039. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie rozpisuje w skutek wezwania c. k. sądu krajowego w Wiedniu na podstawie skryptu dłużnego dnia 7go marca 1861 i wyciągu z ksiąg głównych oddziału kredytu hipotecznego c. k. uprzyw. austr. banku narodowego z daty Wiedeń 5. maja 1870 w celu ściągnięcia pretensyi c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w kwocie 9848 złr. 56 kr. z 6% odsetkami od dnia 7. maja do 7. listopada 1869 w resztującej kwocie 284 złr. 23 kr. w. a. i dalszemi 6% odsetkami bieżącemi od dnia 7. listopada 1869, prowizją zwłoki od pojedynczych rat odsetek od dnia zapadnięcia do dnia zapłaty po 6% obliczyć się mającą, kosztami 8 złr. 45 kr. i 44 złr. 10 kr. a. w. i dalszemi kosztami w końcu zaległej jeszcze należności od intabulacyi powyższej pretensyi w kwocie 70 złr. 62½ kr. w. a. z prowizją zwłoki przymusową publiczną sprzedaż pretensyi w mowie będącej za hipotekę służącej realności pod Nr. 729½, we Lwowie położonej, Józefy Ulenieckiej własnej, w trzech terminach, a mianowicie: 29. sierpnia, 30. września, 31. października 1870, każdą razą o 10tej godzinie przed południem.

Cena wywołania wynosi 26.660 złr., wadyum 10% ceny wywołania czyli 2666 złr. w. a. w gotówce, książeczkach kasy oszczędności galic., listach zastawnych Towarzystwa kredytowego lub banku narodowego, albo w obligacyach indemnizacyjnych. Przy dwóch pierwszych terminach nie będzie powyższa realność niżej ceny szacunkowej sprzedaną, przy trzecim zaś terminie nie niżej 18.000 złr.; resztę warunków licytacyjnych, jako też wyciąg z ksiąg tabularnych można przejrzeć w tutejszej registraturze, lub przy licytacyi.

O licytacyi tej uwiadamia się obie strony, wszystkich intabulowanych wierzyteli i wszystkich tych, którzyby po dniu 12. kwietnia 1870 do tabuli weszli, lub którzyby obecna uchwała z jakiegobądź powodu doreczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adwokata Kabatha ze zastępstwem p. adwokata Malego i przez edykta.

Lwów, 11. czerwca 1870.

E d i c t.

Nr. 29039. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird über Ansuchen des k. k. Landesgerichtes in Wien auf Grundlage der Schulburlinde vom 7ten März 1861 des Auszuges aus den Hauptbüchern der Hypothekar-Creditabtheilung der k. k. priv. österr. Nationalbank dto. Wien 5. Mai 1870 zur Befriedi-

gung der Darlehensforderung der k. k. priv. österr. Nationalbank pr. 9848 fl. 56 kr. öst. W. sammt 6% Interessen vom 7. Mai bis 7. November 1869 im Reste von 284 fl. 23 kr. öst. W., und der vom 7ten November 1869 weiter laufenden 6% Interessen, dann der vom Verfallstage bis zum Zahlungstage der einzelnen Interessenraten berechneten 6% Verzugszinsen und den Kosten von 8 fl. 45 kr. und 44 fl. 10 kr. öst. W., sowie den weiter auflaufenden Kosten, endlich der noch ausstehenden die diepfällige Sassepost betreffenden Einverleibungsgebühr von 70 fl. 62½ kr. öst. W. sammt Verzugszinsen die executive Feilbietung der für die obige Forderung verpfändeten, der Fr. Josefa Uleniecka gehörigen, sub Nr. 729½, in Lemberg gelegenen Realität in drei Terminen, und zwar: am 29. August, 30. September und 31. October 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiemit ausgeschrieben.

Der Ausrufspreis beträgt 26.660 fl., das Vadium 10% des Ausrufspreises, somit 2660 fl. im Baaren, in galiz. Sparcassabücheln, Pfandbriefen der galiz. Creditanstalt oder der Nationalbank, oder in Grundentlastungs-Obligationen. Bei den zwei ersten Terminen wird diese Realität nicht unter dem Ausrufspreise, beim dritten nicht unter 18.000 fl. feilgeboten werden.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen, sowie der Grundbuchsanzug können in der h. g. Registratur oder bei der Feilbietung eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden beide Parteien, sämtliche intabulirte Gläubiger und alle diejenigen, welche nach dem 12. April 1870 dingliche Rechte auf die feilzubietende Realität Nr. 729½ erwerben sollten, oder denen der vorliegende Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, zu Händen des hiemit in der Person des Fr. Advocaten Dr. Kabath mit Substituierung des Fr. Advocaten Dr. Maly bestellten Curators und durch Edicte.

Lemberg, 11. Juni 1870.

(1779) Obwieszczenie.

L. 3139 i 3521. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie podaje niniejszem do wiadomości, że Rozalia Szul wyrobnica z Ladzina i Feško Dyńko gospodarz z Beska, orzeczeniem c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 18. maja 1870 ll. 3754 i 3849 w myśl §. 273 N. C. pierwsza za głupkowatą drugi za marnotrawcę uznani zostali.

Kuratorem pierwszej jest Dymitr Szub z Ladzina, a drugiego Ilko Ciepły z Beska.
Rymanów, dnia 24. lipca 1870.

(1777) E d y k t.

L. 2139. C. k. sąd powiatowy w Dubiecku niniejszem z miejsca pobytu niewiadomym p. Annie Koczmasz i p. Ludwikowi Augustowi Hibel wiadomo czyni, że skutek podania p. Karoliny z Kopaczynskich Hibel z dnia 27go czerwca 1870 l. 2139 do sądu tutejszego wniesionego, naprzód p. Annę Koczmasz, później p. Ludwika Augusta Hibel, a nareszczie p. Karolinę z Kopaczynskich Hibel jako właścicielką całej realności pod Nr. 104 104½, w Dubiecku położonej, składającej się z dwóch domów wraz ze stajenką i ogrodem pod Nr. top. 78 st. 164 intabulowana, a dotyczące uchwały sądowe z dnia 10. lipca 1870 l. 2139 p. Annie Koczmasz i p. Ludwikowi Augustowi Hiblowi do rąk ustanowionego w tym celu kuratora p. Jędrzeja Sobola w Dubiecku doreczone zostały.

Dubiecko, dnia 10. lipca 1870.

(1778) E d y k t.

Nr. 2255. Ces. król. sąd powiatowy uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą p. Ernestynę Fuchsig, że przeciwko niej i Józefie z Beymów Chrystan, Antoninie z Beymów Dunaj, a względnie jej domniemanym spadkobiercom, jako to: Franciszce z Dunajów Fuchsig, Antoninie Dunaj, Ernestynie z Dunajów Fuchsig, Hugowi Dunaj, nieletnim Leopoldynie i Emilowi Dunajom do rąk opiekuna p. Franciszka

Fuchsig, kasyera w Budzie i nieletnim Maryanowi, Kazimierzowi i Henryce Hałatkiewiczom do rąk ojca p. Ferdynanda Hałatkiewicza p. Franciszek Zieliński dnia 5go marca 1870 do l. 627 pozew o zniesienie współwłasności realności pod Nr. 330 w Wieliczce położonej, wniósł, w skutek którego pierwszy termin do ustnej rozprawy na dzień 18. maja 1870 r. wyznaczony był, a powtórny na dzień 3. sierpnia 1870 wyznaczonym. — Ponieważ więc miejsce pobytu zapoznanej p. Franciszki Fuchsig wiadomemu nie jest, przeto teje kurator w osobie p. Ludwika Łapińskiego, c. k. notaryusza w Wieliczce, na jej koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono, i z tymże spór w jej imieniu wedle ustaw postępowania sądowego przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się ją zatem, aby ustanowionemu dla siebie kuratorowi wszelkie dowody ku obronie swych praw służące wcześniej udzieliła, lub innego obrońcę sobie obrała i tegoż sądowi oznajmiła, i wszystkie ku obronie swej potrzebne kroki poczyniła, gdyżby inaczej skutki tego zaniedbania swej winie przypisać musiała.

C. k. sąd powiatowy.
Wieliczka, dnia 26. lipca 1870.

(1766) Konkurs.

L. 11522. Posada c. k. pocztmistrza w Baligródzie jest do obsadzenia.

Z tą jest połączona dotacya roczna 180 zł. — ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. za utrzymanie codziennej jazdy pocztowej do Liska i na powrót roczne ryczałtowe w kwocie 450 złr. w. a.

Natomiast jest pocztmistrz obowiązany przy zawarciu kontraktu służbowego złożyć kaucyę w kwocie 200 zł.

Ubiegający się o tą posadę mają swoje należycie opatrzone podania w przeciągu czterech tygodni wnieść do c. k. Dyrekcji poczt.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 25. lipca 1870.

Concurs.

Nr. 11522. Bei dem k. k. Postamte in Baligród ist die Postmeisterstelle zu besetzen.

Mit derselben ist die Bestallung jährlicher 180 fl., das Amtspauschale jährlicher 36 fl. und für die Unterhaltung der täglichen Botenfahrten nach Lisko und zurück, das Pauschale von jährlichen 450 fl. verbunden, und hat der Postmeister die Caution von 200 fl. zu leisten und sich einem Dienstvertrage zu unterziehen.

Die Bewerber um diesen Posten haben ihre gehörig instruirten Gesuche binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 25. Juli 1870.

(1767) Obwieszczenie.

L. 11880. Podług doniesienia kr. głównej dyrekcji ruchu w Monachium do wysokiego c. k. ministerstwa handlu został ruch pocztowy na przestrzeni do bawarsko-nadreńskiego palatynatu na teraz wstrzymany.

Co się do publicznej wiadomości z tem dodatkiem podaje, że c. k. urzędu pocztowe równocześnie otrzymują polecenie przesyłek wartościowych w tamtej stronie nieprzyjmować.

Z c. k. galic. Dyrekcji poczt.
Lwów, dnia 27. lipca 1870.

Grundmachung.

Nr. 11880. Laut einer an das k. k. Handelsministerium gelangten Mittheilung der General-Direction der k. k. Verkehrsanstalten in München ist der Fahrpostverkehr nach der bairischen Rheinpfalz bis auf Weiteres eingestellt worden.

Was mit dem Bemerkten zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die unterstehenden Postämter angewiesen werden, Fahrpostsendungen dahin nicht aufzunehmen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 27. Juli 1870.

Doniesienia prywatne.**Obwieszczenie.**

Istniejąca taryfa dla nierogacizny według ładunku wozów na kolejach Lwowsko-Czernowiecko-Jaskiej, Karola Ludwika i kolei północnej Cesarza Ferdynanda znosi się od dnia 1. sierpnia r. b. aż do dalszego postanowienia, a natomiast ustanawia się **dalsza nowa taryfa znizona.**

Taryfa ta uwolniona jest od wyżej wymienionego czasu aż do dalszego postanowienia

na kolejach Lwowsko-Czernowiecko - Jaskiej i Karola Ludwika od doliczania azya.

Dla zwierząt innego rodzaju, zostaje taryfa według ładunku wozów w całej mocy.

Egzemplarze wyżej wspomnianej nowej taryfy dostać można w stacyach dotyczących zarządów kolejowych.

Lwów, w lipcu 1870 r.

Dyrekcya ruchu

c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika.